

AVGIFT PÅ
SMØREOLJE MV.
2019

Oslo 1. januar 2019

Skattedirektoratet
Juridisk avdeling
Fredrik Selmers vei 4, Helsfyr
Postboks 9200 Grønland
0134 OSLO
www.skatteetaten.no

Innhald:

Stortingets vedtak om avgift på smøreolje mv.....	3
Forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter	3
Lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven)	3
Forskrift 23. november 2016 nr. 1360 til skatteforvaltningsloven (skatteforvaltningsforskriften).....	3
Lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven).....	3
Forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften)	3
Skattedirektoratets kommentarar	4

Endringar i høve til Skattedirektoratets rundskriv av 1. januar 2018:

Stortingets vedtak om avgift på smæreolje mv.:

- § 1: satsen endra

Skattedirektoratet sine kommentarar:

- Punkt 9 om dispensasjon endra

Endringar i anna regelverk kjem fram av dei enkelte føresegnene.

Relevant regelverk sjåast ved å følgje lenkene nedenfor:

[Stortingets vedtak om avgift på smøreolje mv.](#)

[Lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter](#)

[Forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter](#)

[Lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning \(skatteforvaltningsloven\)](#)

[Forskrift 23. november 2016 nr. 1360 til skatteforvaltningsloven
\(skatteforvaltningsforskriften\)](#)

[Lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav
\(skattebetalingsloven\)](#)

[Forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av
skattebetalingsloven \(skattebetalingsforskriften\)](#)

For kommentarer til **skatteforvaltningsloven** og **skattebetalingsloven** med tilhørende forskrifter, sjå [Skatteforvaltningshåndboken](#) og [Skattebetalingshåndboken](#).

Skattedirektoratets kommentarar

1. Avgiftsgrunnlaget

(jf. saf. [§ 3-8-2](#))

Avgifta blir berekna pr. standardliter. Med *standardliter* meinast den mengda smøreolje som utgjer ein liter ved ein atmosfærisk trykk (101,325 kPa) og 15° C.

2. Prosess-, transformator- og brytaroljar

(jf. [Stortingets vedtak om avgift på smøreolje mv. \(heretter "stortingsvedtaket"\) § 1](#)
og [forskrift om særavgifter \(heretter "saf."\) § 3-8-1](#))

Avgiftsplikta omfattar ikkje prosess-, transformator- og brytaroljar. Under denne gruppa av oljar høyrer til dømes:

Metalltilverkingsoljar, korrosjonshindrande oljar, form- og forskalingsoljar, kvitoljar (farmasøytske og tekniske oljar), varmeoverføringsoljar, herdeoljar, boreslamoljar og transformator- og brytaroljar.

Desse oljane er avgiftsfrie sjølv om dei høyrer under nokre av dei varenumra som er nemnte i saf. § 3-8-1. I nokre tilfelle kan ein olje ha fleire bruksområde. Avgiftsplikta må då avgjerast ut frå ei heilskapsvurdering, der det m.a. må leggjast vekt på om oljen vil kunne medføre eit avfallsproblem.

3. Vegetabiliske, industrielle og hydrauliske smøreoljar

(jf. [stortingsvedtaket § 1](#) og saf. [§ 3-8-1](#))

Avgifta omfattar alle motor- og giroljar samt industrielle smøreoljar og hydrauliske oljar, avgrensa etter varenummer i tolltariffen. Dette inneber m.a. at visse smæreoljar som er basert på naturlege planteoljar, også er blitt klassifiserte som avgiftspliktige. Finansdepartementet har i samråd med miljøvernstyresmaktene vurdert å innføre særskilt fritak for vegetabiliske smøreoljar, men har ikkje funne tilstrekkeleg grunn til å skilje mellom smæreoljar anten dei er av vegetabilisk, mineralsk eller anna opphav.

Følgjande oljetypar kan reknast som industrielle smæreoljar:

Turbin- og sirkulasjonsoljar, vekseloljar, luftverktøyoljar, kompressoroljar, verktøymaskinoljar, dampsylingeroljar og sagkjedeoljar.

Nemninga "hydrauliske oljar" omfattar alle typar oljar til trykksylindrar, støytdemparar og hydrauliske bremser.

4. Ansvar for urette erklæringar

(jf. [stortingsvedtaket § 2 bokstav f, g og h](#), saf. [§ 4-4-4](#), sktfvl. [§ 8-4 fjerde ledd](#) og sktbl. [§ 16-42](#) og sktblf. [§ 16-42-1](#))

Ved levering av mineralolje og smøreolje etter saf. §§ 4-4-1 til 4-4-3, er det mottakar som er ansvarleg for innbetaling av avgifta og levering av særavgiftsmelding dersom vedkommende ikkje oppfyller vilkåra for avgiftsfritak. Krav kan rettast mot leverandøren i den grad han visste eller burde ha visst at krava for fritak ikkje var oppfylte.

5. Fritak for levering i tilknyting til NATO

(jf. [stortingsvedtaket § 2 bokstav d](#), saf. [§ 4-9-1](#))

Noreg har gjennom følgjande internasjonale avtalar forplikta seg til å frita for særavgift: *Avtale mellom partene i traktaten for det nordatlantiske området om status for deres styrker (NATO SOFA) av 19. juni 1951. Partnerskap for Fred-samarbeidets avtale av 19. juni 1995 (PFP SOFA)* gir NATO SOFA tilsvarande bruk for desse landa. Andre føresegner om fritak for særavgifter følgjer av *Avtale om status for den nordatlantiske traktats organisasjon, de nasjonale representanter og dens internasjonale stab av 20. september 1951*, og *Protokoll om status for internasjonale, militære hovedkvarterer opprettet i henhold til traktaten for det nordatlantiske området av 28. august 1952*.

6. Fritak for produkt som blir utførte til utlandet

(jf. saf. [§ 2-7](#))

Med "utførte til utlandet" meiner ein utførsel av varer frå Noreg til landterritoriet til ein annan stat. Dette inneber at vara må ha ein mottakar i eit anna land, slik at det ikkje er tilstrekkeleg at vara blir utført frå Noreg. Utførsel til kontinentalsockelen til eit anna land blir ikkje omfatta av fritaket.

7. Vare av mindre verdi

(jf. [stortingsvedtaket § 2 bokstav c nr. 3](#))

Det gis fritak for avgift ved innførsel av varer av mindre verdi. Fritaket er gitt i stortingsvedtaket § 2 første ledet bokstav c nr. 3, med ei tilvising til tolloven § 5-9. Per 1. januar 2019 er beløpsgrensa på kr 350.

8. Skip i utanriks fart – skip under byggjing

(jf. [stortingsvedtaket § 2 første ledd bokstav f, g og h](#))

Det kan ikkje leverast smøreolje avgiftsfritt til skip under bygging med heimel i føresegna om skip i utanriks fart, fiske og fangst i fjerne farvatn og spesalskip til oppdrag på kontinentalsockelen. Først når eit skip er utklarert til utanlandsk hamn mv., jamfør saf. § 4-4-1 tredje ledd, og elles oppfyller vilkåra for fritak etter føresegna om skip i utanriks fart, kan det leverast smøreolje utan avgift etter § 4-4-1. Fartøy som driv aktivitetar undervegs, for deretter å anløpe utanlandsk hamn etter § 4-4-1 vil ikkje oppfylla vilkåret om "direkte fart" etter regelen. I høve til føresegna i § 4-4-2 og § 4-4-3 kan det leverast smøreolje utan avgift først når fartøyet skal drive med fiske og fangst i fjerne farvatn eller utføre oppdrag på kontinentalsockelen.

9. Lemping av fastsett avgift og dispensasjon fra avgiftsplikta

(jf. sktfvl. § 9-9 og stortingsvedtaket § 4)

Fastsett avgift skal som den klare hovudregel betalast, enten frivillig eller gjennom tvangsinnkrevjing. Skattemyndighetene kan likevel utsette betalinga av eit krav eller setje ned eit krav heilt eller delvis (lemping) viss det av særlege grunnar knytt til fastsetjinga verkar særleg urimeleg å fastholde heile kravet, jf. sktfvl. § 9-9. Regelen skal dekke tilfella kor regelverket i det spesielle enkeltilfellet gir ein utilsikta verknad.

Vilkåra for lemping er strenge og det er derfor ei snever mogelegheit. Kvart tilfelle må vurderast konkret. Vurderinga er knytt til dei utilsikta verknadane av regelverket, og ikkje til forhold ved situasjonen til den avgiftspliktige. Økonomiske, sosiale, helsemessige eller liknande forhold skal følgeleg ikkje tilleggjast vekt ved vurderinga. Dette er òg lagt til grunn i fast praksis. Du kan lese meir om dette i [Skatteforvaltningshåndboken](#).

Lemping etter sktfvl. § 9-9 kan som hovudregel berre nyttast etter at eit avgiftskrav er fastsett. Reglane om dispensasjon i stortingsvedtaka kan nyttast ved søknad om dispensasjon i forkant av fastsetjinga. Vilkår og vurderingstema er i hovudsak dei same som etter sktfvl. § 9-9.

10. Avgiftsfri overføring

(jf. saf. § 2-2)

Det følgjer av saf. § 2-2 at ei registrert verksemnd kan overføre avgiftspliktige varer utan at avgiftsplikt oppstår til eigne godkjente lokale og til andre verksemders godkjente lokale. Det er eit vilkår at verksemndene er registrerte for det same vareomfanget.

Overføring av ei vare mellom registrerte verksemder kan skje på to måter:

- fysisk flytting av vara fra den eine verksemdas godkjente lokale til den andres, med tilhøyrande rekneskapsmessig flytting,
- rein rekneskapsmessig flytting av vara, utan tilhøyrande fysisk flytting til godkjent lokale.

Ordet "overføre" i saf. § 2-2 skal tolkast slik at det omfattar både fysisk flytting som nemnt i kulepunkt 1, og rein rekneskapsmessig flytting som nemnt i kulepunkt 2. Det er ikkje krav om at ei vare må overførast fysisk for at vilkåra i § 2-2 skal vere oppfylte. Ved avgiftsfri overføring mellom registrerte verksemders godkjente lokale, uansett på kva måte overføringa skjer, overtar den verksemda som tar i mot vara eigarskapet til ho, og slik også rapporterings- og avgiftsansvaret.

Avgiftsfri overføring som skjer etter § 2-2, anten ved fysisk flytting etter kulepunkt 1 eller reint rekneskapsmessig etter kulepunkt 2, skal dokumenterast, jf. saf. § 2-8. Dei registrerte verksemndene skal også ta med overføringa i avgiftsrekneskapen, jf. saf. § 5-8 første ledet, fjerde punktum.

Eit døme på ei avgiftsfri overføring er der A kjøper ei vare frå B, begge registrerte for same vareomfanget, for sal (frå A) til sluttkunde C. Her er vilkåra i § 2-2 er oppfylte ved at vara vert levert direkte frå Bs godkjente lokale til C, under føresetnad at overføringa er teken med i rekneskapen til A og B som ei avgiftsfri overføring (tilleggskode 30) mellom dei to. Det er altså ikkje nødvendig at vara vert flytta fysisk frå B til A, før leveringa til C, for at vilkåra i § 2-2 er oppfylte.

11. Registreringsstad

(jf. saf. [§ 5-4](#))

Registrering skal skje ved skattekontoret.

12. Avgiftskodar og utfylling av skattemelding for særavgifter(RF-1347)

(jf. sktfol. § [8-4](#) og skfvf. §§ [8-4-1](#) til [8-4-2](#))

For verksemder som er registrert og som ikkje legg varene inn på godkjent lokale, blir varene avgiftspliktige ved innførselen, jf. saf. § 2-1 (1) bokstav b. Verksemda skal rapportere varene på vanleg måte med særavgiftsmelding, jf. sktfvl. §§ 8-4 og skfvf. §§ 8-4-2 første avsnitt. Dette vil seie at verksemd som er registrert ikkje skal rapportere særavgifter i TVINN.

Type	Gruppe	Avgift	Avgiftsomfang	Eining	Sats
SM	100		Smøreolje	liter	kr 2,23

Ved rapportering av avgift på smøreolje skal det på særavgiftsmeldinga nyttast avgiftstype SM og avgiftsgruppe 100 for avgiftssatsen.

Avgiftsgruppene er samordna med regelsekvensane i TVINN.

Ved utfylling av særavgiftsmeldinga skal alle bevegelsar i tilknyting til verksemda sitt godkjente lokale synliggjerast. Alle uttak og innlegg av betyding for avgiftsplikta skal førast med relevant tilleggskode. Nettoføring, der berre avgiftsbeløpet som skal betalast framkommer, skal ikkje skje.

Tilleggskodar

Avgiftsfri omsetnad skal og framgå av særavgiftsmeldinga, men med ein tilleggskode frå 00 til 99. For smøreolje er det følgjande tilleggskodar:

- 12 levert til NATO eller NATO sitt hovudkvarter, styrke eller personell i samsvar med internasjonale avtalar, medrekna Partnerskap for fred
- 20 utført til utlandet (unntatt Svalbard og Jan Mayen)
- 21 utført til Svalbard og Jan Mayen
- 22 levert til bruk om bord i skip i utanriks fart
- 23 levert til bruk i fartøy som driv fiske og fangst i fjerne farvatn, dvs havområde der avstanden til norskekysten er 250 nautiske mil eller meir
- 26 levert til anlegg eller innretningar som har tilknyting til utnytting av naturførekomstar i havområde utanfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretningar, og for spesialskip som har oppdrag i slik verksemد

27	levert til bruk i fly frårekna Forsvaret sine fly
28	lagt inn på tollager
30	overført til andre registrerte for avgift på smøreolje
40	gjort til inkjes, jf. særavgiftsforskriften § 2-5
50	varer som er komne i retur (til verksemda sitt godkjende lokale)
51	varer som er komne i retur (til verksemda sitt godkjende lokale) som blei leverte avgiftsfritt
60	levert som råstoff i industriell verksemde og i sin heilskap inngår og blir verande i det ferdige produktet
67	levert (omsett) i forbrukarpakningar med innhald mindre enn 0,15 liter
99	manko

Fritak

Alle dei kodane som er nemnt ovanfor, unntatt kode 50, 51 og 99, er fritakskodar. Desse skal førast opp i særavgiftsmeldingane med riktige avgiftstypar, avgiftsgrupper og tal på einingar, men det skal ikkje reknast avgift.

Vi gjer merksam på at enkelte fritak berre blir gitt på søknad til skattekontoret, og ikkje kan førast opp på den terminvise særavgiftsmeldinga med tilleggskode.

Kode 50 – returar

Varer som er komne i retur til lageret til den registrerte avgiftspliktige, skal også førast opp i særavgiftsmeldinga med riktig avgiftstype, avgiftsgruppe og tal på einingar. Her må det i tillegg førast opp kva for skattleggingsperiode den returnerte vara blei levert ut frå avgiftspliktiges lager. Vara kan ha blitt levert med ein annan avgiftssats enn den som gjeld i skattleggingsperioden vara blei returnert til avgiftspliktiges lager. Tal på einingar skal her multipliserast med gjeldande sats for den skattleggingsperioden vara blei levert ut.

Den utrekna summen skal trekkjast frå i særavgiftsmeldinga.

Kode 51 - returar som blei levert avgiftsfritt

Varer som blei levert avgiftsfritt og kjem i retur til lageret til den registrerte avgiftspliktige, må ha eigen kode fordi det ikkje skal trekkjast frå avgift i dette tilfellet. Denne koden får same funksjon som "fritakskodar".

Kode 99 – manko

Manko på lageret er i følgje regelverket avgiftspliktig, og det skal bereknast avgift på vanleg måte. For å kunne skilje eventuell oppført manko frå vanleg uttak/omsetnad, skal dette bli ført opp med eigen tilleggskode.

13. ELSÆR 2.0 – elektronisk levering av særavgiftsmelding

Skattemelding for særavgifter skal leverast elektronisk. Innlogging skjer gjennom Altinn, og tilgang til tenesta krevjer innlogging med tryggleksnivå 3 eller høgare. Den som skal leve særavgiftsmeldinga må og ha ei av følgjande roller:

- rekneskapsmedarbeidar

- rekneskapsførar utan signeringsrett
- rekneskapsførar med signeringsrett
- kontaktperson NUF

Dagleg leiar eller andre med denne rolla kan delegera rolla til aktuelle tilsette. For utfyllande informasjon om delegering av rettar i Altinn, kontakt Altinn brukarservice, eller sjå:

<https://www.altinn.no/no/Portalhjelp/Administrere-rettigheter-og-prosessteg>

Vi viser elles til brukarmanual for elektronisk rapportering av særavgiftsmeldingar, som er tilgjengeleg ved innlogging på Altinn.

14. Betaling, renteutrekning og trygd (garanti)

Lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven, heretter "sktbl.") og forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften, heretter "sktbf.") inneholder mellom anna reglar om forfall, betaling, renteutrekning og trygd (garanti).

14.1 Forfall og betaling

(jf. sktbl. [kapittel 9](#) og [10](#) med tilhørende forskrifter)

Sktbl. kapittel 9 har reglar om betalingsmåtar og kva som reknast som betaling i rett tid. Sktbl. kapittel 10 har reglar om forfall. For registrerte særavgiftspliktige verksemder følger det av sktbl. § 10-40 at innanlands særavgift forfall til betaling same dag som fristen for levering av særavgiftsmelding, jf. sktbl. § 8-4 og sktbl. §§ 8-4-1 til 8-4-2. Føresegner om forfall for særavgifter som oppstår ved innførsel, følgjer av sktbl. § 10-41.

Sktbl. kapittel 10 inneholder elles føreseigner om forfall for endringsvedtak og ansvarskrav samt reglar om vilkårslaus plikt til å betale sjølv om eit vedtak er påklaga og liknande.

14.2 Renteutrekning

(jf. sktbl. [kap. 11](#) og sktblf. [kap. 11](#))

I skattebetalingsloven er fire rentetypar heimla; forseinkingsrente jf. sktbl. § 11-1, etterrekningsrente (avsavnsrente) jf. sktbl. § 11-2, rente ved forseinka utbetaling jf. sktbl. § 11-3 og rente ved utbetaling etter endringsvedtak og egenfastsetjing (avsavnsrente) jf. sktbl. § 11-4.

Forseinkingsrente etter sktbl. § 11-1 skal reknast av krav som ikkje blir betalte innan forfall, og rentene går fram til betalinga skjer. Etterrekningsrente (avsavnsrente) i tråd med § 11-2 i lova skal også inngå i rekninga av forseinkingsrente, når eit hovudbeløp og renter ikkje blir betalte innan den fastsette frist. Sjølv om avgift ikkje blir fastsett i rett tid fordi særavgiftsmeldinga er innlevert for seint, skal renter likevel utrekna i tråd med sktbl. § 11-1 med utgangspunkt i ordinært forfall. Dette følgjer av sktblf. § 10-40-3.

Renter av auke ved vedtak om endring/eigenretting (etterrekningsrente/avsavnsrente) etter sktbl. § 11-2 skal reknast av auke i avgift som blir fastsett ved vedtak om endring mm. Rentene går frå det tidspunktet krava opphavleg skulle ha vore betalte og fram til det blir

treft vedtak om auke. Renteutrekning etter § 11-2 skjer når ei tidlegare fastsetjing blir korrigert, anten etter initiativ frå den avgiftspliktige eller Skatteetaten. Det same er tilfelle når det ikkje har vore ei tidlegare fastsetjing, men det skjer ei endring i avgiftsplikten, til dømes i smuglingstilfelle som blir avdekte ved ein rekneskapskontroll.

Ved utbetaling etter forfallsfristen angitt i sktbl. § 10-60, skal det etter sktbl. § 11-3 ytast rentegodtgjersle frå dette forfallet og fram til utbetalinga skjer.

Ved utbetaling av for mykje betalt avgift som følgje av vedtak om endring mm. etter sktbl. § 11-4, skal det ytast rentegodtgjersle frå betalinga fann stad fram til forfall angitt i sktbl. § 10-60.

Ordinære refusjonar etter søknad inneber at eit nytt faktum er oppstått (til dømes at nye dokument blir lagde fram for Skatteetaten), og inneber ikkje ei korrigering av ei tidlegare uriktig fastsetjing. I slike tilfelle blir det som hovudregel ikkje gjeve rentegodtgjersle.

Satsane for dei ulike renteføreseggnene blir regulerte av sktbl. § 11-6. Satsar knytte til forseinka betaling og utbetaling fylgjer forseinkingsrentesatsen, som vurderast kvart halvår. Andre satsar reguleras årleg med bakgrunn i styringsrenta.

14.3 Beløpsgrenser for betaling og tilbakebetaling

(jf. sktbl. [§ 10-4](#) og sktblf. §§ [10-4-1 første ledd b](#) og [annet ledd](#) samt [10-4-2](#), [10-4-3](#) og [10-4-4](#))

Det er fastsett beløpsgrenser for betaling og tilbakebetaling av krav. Beløpsgrensene gjeld pr krav eller pr termin, avgiftsspesifikasjon eller rapportering. Hovudregelen er at toll og avgift under 100 kroner ikkje skal betalast eller tilbakebetalast. Det er enkelte unntak frå denne beløpsgrensa når det gjeld betaling av krav som kjem til ved innførsel. Forseinkingsrenter har ei beløpsgrense på 50 kroner.

14.4 Trygd (garanti)

(jf. sktbl. [§ 14-21 annet ledd](#) og sktblf. [§ 14-21-2](#))

Etter sktbl. § 14-21 annet avsnitt kan skattekontoret ved registreringa eller seinare krevje at verksemda gjev trygd for framtidig skuldig avgift.

Vurderingskriteria for når det skal krevjast trygd går fram av sktblf. § 14-21-2. Det skal i hovudsak krevjast trygd ved brot på forfallsføreseggnene eller ved andre brot på avgiftsføreseggnene. Dette kan vere at verksemda har uoppgjorte restansar med omsyn til skattar, avgifter eller toll, eller at verksemda, styret eller leiinga ikkje kan reknast som kredittverdig.

Det ligg til skattekontoret å vurdere om verksemda er kredittverdig. I første rekke blir det stilt krav til økonomisk soliditet og likviditet. Ordninga med eigenfastsettingbyggjer på eit tillitsforhold mellom Skatteetaten og verksemda. Ei vurdering av tilliten vil derfor vere grunnleggjande når ein vurderer om verksemda er kredittverdig. Skatteetaten vurderer tilliten i forhold til betalingsvilje, betalingsevne og oppfølging av skatte-, toll- og avgiftsregelverket. Innkrevjingsvilkåra til skattekontoret er òg ein del av vurderingsgrunnlaget.

Der det er krav om trygd, skal den til ei kvar tid dekkje avgiftskravet for to terminar med utgangspunkt i dei to terminane som har høgast avgiftsbelastning dei siste 12 månadene. Trygd skal gjevast i form av sjølvskuldnarkausjon frå bank eller tilsvarande jf. sktbf. § 14-21-2 tredje avsnitt, jf. § 14-20-4 annet avsnitt. Trygda kan reduserast dersom verksemda med utgangspunkt i det ovannemnde dokumenterer at trygda er sett for høgt.

15. Refusjon for spillolje

1. januar 1994 blei det innført ei refusjonsordning for innlevert og forsvarleg behandla spillolje.

Klima- og miljødepartementet har det administrative ansvaret og utarbeider retningslinjer for refusjonsordninga. Refusjon blir føretatt gjennom Miljødirektoratet, og er ein post på budsjettet til Klima- og miljødepartementet.

Spillolje skal leverast til godkjent mottakar, som igjen leverer vidare til godkjend innsamlar. Godkjend innsamlar er rapporteringspliktig, og rapporteringene følgjer spilloljen til sluttbrukar. Innsamlar leverer oljen til tankanlegg der spilloljen blir sortert og behandla mm. Det blir skrive ut eit analysebevis som følgjer spilloljen vidare ved sal til sluttbrukar. Avgifta blir refundert sluttbrukar/innsamlarleddet i form av tilskot pr. liter spillolje.

Det er ikkje lenger eit vilkår at det føreligg ein samarbeidsavtale med NORSAS Norsk kompetansesenter for avfall og gjenvinning AS for å få løyve frå Miljødirektoratet til å drive verksemd etter spesialavfallsforskrifta.

16. Avgiftsrekneskap

(jf. saf [§ 5-8](#))

Krava til rekneskap i saf. § 5-8 må lesast saman med krava til dokumentasjon for fritak ved levering av avgiftsfrie varer, jf. den generelle føresegna i saf. § 2-8, og dei andre krava til dokumentasjon i forskrifta kapittel 2 (avgiftsfri overføring til andre registrerte verksemder, tilinkjesgjering osv.).

17. Manko

(jf. saf. [§ 2-1 første ledd bokstav a](#))

Med "manko" er meint differansar mellom avgiftsrekneskapen og opptalt varebehaldning. Hovudregelen er at ein skal utrekne avgift på manko, medan eit overskot skal leggjast til avgiftsrekneskapen, jf. saf. § 2-1 første ledd bokstav a.

Manko kan likevel justerast mot overskot – det vil seie at det ikkje blir utrekna avgift – dersom det blir lagt fram tilfredsstillande dokumentasjon på at mankoen skuldast t.d. feilleveransar, feil i lagerføring eller liknande. Tilfredsstillande dokumentasjon på manko kan vere skriftleg korrespondanse, kreditnota, ny faktura eller annan tilsvarande dokumentasjon.

Dessutan kan ein ta omsyn til differansar innan varer med lik avgiftsmessig status, slik at dei vurderast under eitt, ved at overskot reduserar manko (motrekna). Med "varer med lik

"avgiftsmessig status" er meint varer med same avgiftsgrunnlag, same avgiftstype og same avgiftsgruppe. Det må dokumenterast at varene som justerast mot kvarandre (motrekna) har lik avgiftsmessig status. Vi viser til den generelle regelen i saf. § 2-8 om at krav om avgiftsfritak skal kunne dokumenterast, jf. også krav til avgiftsrekneskap i saf. § 5-8.

Dersom mankoen ikkje er dokumentert, kan den likevel godtakast, dersom den ikkje overstig ei ramme på 0,5 % innanfor varar med lik avgiftsmessig status, i den enkelte skattleggingsperiode. Udokumentert manko ut over dette skal det utrekna avgift på i den enkelte perioden. Hvis verksemda vel å justere manko mot overskot, skal udokumenterte differansar på +/- 0,5 % målast mellom oppadt faktisk behaldning på lager, opp mot behaldninga etter rekneskapen.

Høvet til å justere manko mot overskot gjeld likevel kun innanfor den enkelte skattleggingsperioden. Éin gong i året – ved årsslutt, eller årsoppgjeret til verksemda – skal rekneskapen vere korrekt, det vil seie at årets samla udokumenterte differanse skal leggjast til grunn. Dette inneber at eventuell manko på dette tidspunktet ikkje kan justerast mot eventuelt overskot, men skal utrekna avgift på i samsvar med hovudregelen i § 2-1 første ledd bokstav a. Utrekninga av avgift skal skje innan den 18. januar i det følgjande året, eller den 18. i månaden etter årsoppgjeret ved avvikande rekneskapsår.